

1110

החוק להקמת ועדת החוקה

החוק להקמת ועדת החוקה, חוק מס' 16/ב
שהתקיימה ביום ד', א' בטבת תשי"ז - 5.12.56 בשעה 08.30.

- השתתפו:
- א. ניר - היו"ר
 - ב. מזניה
 - ג. איכילוב
 - ד. בגין
 - ה. בר-רב-האי
 - ו. הלל
 - ז. ישעיהו
 - ח. יוניצ'מן
 - ט. רפאל
 - י. רוזנברג
 - יא. טופמן

- סוזטנים:
- א. רוזן - סר המשפטים
 - ב. כהן - היועץ המשפטי
 - ג. ידן - הסגן ליועץ המשפטי
 - ד. שלי - נסח משרד המשפטים
 - ה. הלון - סגן היועץ המשפטי
 - ו. רוזנטאל - משרד המשפטים

- סדר-היום:
1. נוסח חדש לפקודת הטרות.
 2. חוק בתי-המשפט.

היו"ר נ. ניר: אני כותח את הישיבה.

ברצוני להסיר לזכרון כי חוק בגד וריגול אשר הועבר לוועדת הכנסת על-סמך שתקבע לאיזו ועדה להעבירו, הועבר סמוך פטרה לוועדה מטומפת לוועדת החוץ והבטחון וועדת החוקה, חוק ומשפט, בהרכב של תשעה חברים. אני הסכמתי שיו"ר הוועדה הזאת יהיה יו"ר ועדת החוץ והבטחון. הסכמתי גם שוועדת החוץ והבטחון יהיו חמישה חברים, ושוועדת החוקה - ארבעה. שוועדת החוקה ילכו לוועדה זו חברי הכנסת בר-רב-האי, רוזנברג, רוזין וניר. (היות וחבר הכנסת רוזנברג נוסע, יכנס במקומו לשכרעיים חבר הכנסת רפאל). שוועדת החוץ והבטחון יכנסו חברי הכנסת אריגוב, כסה, בגין, ברנשטיין והררי. (במקום הררי לתקופת העדרו יהיה חבר הכנסת אידוב כהן). ישיבתה הראשונה של ועדה זו תהיה ביום ג' ב-8.30.

פ. בגין: אני מציע שתקפו של איסור הודעה זו יוקמא עד שיתברר לוועדת הכנסת גורל הרכב הוועדה. סיעתנו הגישה ערעור לוועדת הכנסת על ההרכב של תשעה חברים. אנחנו הצענו הרכב של 13 חברים.

היו"ר נ. ניר: הענין הוכח לדיון בישיבת ועדת הכנסת, התחול, ונדחה.

1. ביטול חוקי לפקודת השטרות.

ס. בג"ד:
הסמכות לקבוע נוטח חדש לחוק ביתנה לוועדת החוקה בהתאם לסעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט. ועדת החוקה החליטה להקים ועדת משנה להשלטת מלאכת הניטוח.

הוועדה הזאת, אשר היה לי הכבוד לשבת בראשה, לא החלה את עבודתה מן הנוטח האנגלי המקורי ואף לא מן התרגום העברי שהיה מקובל עד להקמת המדינה. ועדת המשנה קיבלה כניסוח לדיוניה נוטח ועובד קודם כל על-ידי משרד המשפטים, במישרין - על-ידי ידידנו מר שלי, חבר הלשון העברית וחכם המשפט. לאחר זאת עבר הנוטח שלב בדיקה נוסף בוועדת המומחים אשר בראשה עומד סופט בית-המשפט העליון מר זוסמן, ועדת המומחים זנה זמן רב בנוסח שהונא אליה והצליח להלביש את פקודת השטרות בלבוש מסודר ונאה.

ועדת המשנה לא עבדה בחלל ריק; אפשר לאמר כי מלאכתה נעשתה על-ידי מאריים, על-ידי מומחים, על-ידי אנשי סודע, ועפ"י כן סילאה ועדת המשנה את חובתה ועברה על פקודת השטרות סעיף ג' וסעיף קייסנו עשרות יחידות. ולא היה סעיף שלא בדקוהו; הכנסנו שינויים סטטיסטיים בנוסח שקיבלנו מועדת המומחים. הנוסח הסופי כפי ועובד על-ידינו יהיה טובה מפני מליאת הוועדה בימים הקרובים.

במסרי דו"ח זה אני רוצה קודם כל להודות לחברי ועדת המשנה על עבודתם המסורה בוועדה זו. תודתי הראשונה ניתנת לאחר הכנסת אזהרה, שלא בעדך שאף ישיבה אחת.

אני חייב להודות ליועץ המשפטי, שאף הוא לא החסיר כמעט אף ישיבה אחת של ועדת המשנה, ועמד ליטיבנו הן בתור אדם היודע את המקור והן כאדם שהיה בוועדת המומחים והכיר את החומר על כורו.

תודה מיוחדת מגיעה לידידנו מר שלי, אני חושב שיש לנו זכות לאמר כי הוא עשה עבודה מעורבת יזכר לא רק בדור הזה אלא גם בדורות הבאים, והכרה זו יכולה לשמש לו אות הצטיינות על עבודתו, בה הוכיח גם ידיעת הלשון וגם חכמת המשפט וגם חוש סיוח לרות לעוסק הבעיה הן מבחינת התוכן והן מבחינת הניסוח.

יש בפקודת השטרות מונחים אדשים, ויש מונחים אשר על פי הצעת מר שלי חזרו לתחיה. אם מליאת הוועדה תחשוב לבחון לערוך דיון מחדש על כל סעיף וסעיף, אזי כסובן דו"ח זה לא זו בלבד שלא יהיה סלא, אלא לא יוכל להיחשב אפילו כמבוא.

אולם בגלל אופיו של החוק והאופי הסיוח של ועדת המשנה, יש לי סמכות טטעם חברי בוועדת המשנה לבקש מאת ועדת החוקה, חוק ומשפט לאחר את הנוסח כפי שעובד במסופן לפני לאחר השלבים של משרד המשפטים, ועדת המומחים בראשיתו של הסופט זוסמן, וועדת המשנה טטעם ועדה זו.

ח. כהן:
סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט בגלגולו הראשון, כלומר, כפי שנוסח בשנת תש"ח סיד עם

קום המדינה, ייפה את כוחו של שר המשפטים להלביש כל חוק מנדטורי שנכתב בשפה האנגלית לבוש עברי חדש. אבל עד ששר המשפטים הספיק להחליט בסמכותו זו, עבר הסעיף גלגולים מגלגולים טובים עד שהגיע לטקסט בו הוא עומד היום. והיום הסמכות הזאת איננה עוד בידי שר המשפטים לבד. לאחר ששר המשפטים, או למעשה חברנו שלה הוא העושה את העבודה הזאת טטעם מר המשפטים, לאחר שהוא ביסר את מלאכתו, מוכח הנוטח בפני ועדת המומחים אשר מביאה אותו בפני ועדת החוקה חוק ומשפט. ועדת החוקה, חוק ומשפט מעבירה אותו לוועדת משנה. ואנחנו במצאית היום נמצב שאנחנו יכולים לברך על הסוגמר על כל פנים במה שנוגע לוועדת המשנה.

ח. כהן : הסלקולים אשר הביעו אתכם לסנות לפני ועדה ועדת חסנה היו סמליים הוועדה אינה יכולה לסטל בעיות אלה, והם טובים ויפים גם היום, ואני רוצה עם כל ההכנה להצטרף לדברי יו"ר ועדת המסנה, לאמר שאין זה מתקבל על הדעת שהוועדה תיכנס עכשיו לדיון בכל סעיף וסעיף של נוסח החדש של החוק. אין כאן באמת כל בעיות מדיניות. כמעט ואין כאן בעיות טכסטיות. יש כאן שאלות בלשניות רבות מאוד, ואני יודע שאין בישראל גרניות פוליטיות אשר הולכות בעמלה בלשנית אינו עשוי להעסיקו כולו למשך זמן ארוך. הייתי מבקש מאוד את הוועדה להתגבר על הפיתוי הטבעי שיש לה בענין זה.

בשאר לי רק בשם שר המספטים - שהוא בעל המסכה - ובשם חברי במשרד המספטים ובראשם שר שלי, להביע את תודתנו לוועדת המסנה ובראשם לחבר הכנסת שר בגין, על העזרה הרבה שקיבלנו מהם וגם על ההנחה הרבה שהספיעו עלינו בדיוניהם הטעטיקים בוועדת המסנה.

ט. בגין : אני רוצה להוסיף כי כל הזמן עמדנו בקשר עם האקדמיה ללשון העברית. הסונחים הסופיעים בנוסח על-ידי האקדמיה, החוק כולו מושרו, ללשון העברית, מלבד שנים שעדין תלויים ועומדים. היו גם כמה מקרים שטנחנו הצענו סונחים לאקדמיה, אבל היא חסבה שיש לנו בקיאות בדברים אחרים. מנחנו חשבנו אחרת, ובכל זאת הרכנו ראשנו בפניה.

אני חייב עוד לאמר כי כל החלטות ועדת המסנה נתקבלו פה אחד.

י. שלי : החוברת הורודה הטונחת בפניכם היא ההצעה הראשונה שהובאה מטעם משרד המספטים ונתפרטה לפני שבתיים. בינתיים עבדה ועדת סונחים וועדות של האקדמיה, שגם הן כורככות סאנשי סטפט ומחכמי לשון. ועד אשר גטרנו את הנוסח בוועדת הסונחים, נתקבלו באקדמיה רוב ההחלטות. דברים אשר בנוסח הורוד לא נקבעו והופיעו בכמה אפשרויות, כבר היו קבועים בנוסח שהובא מטעם ועדת הסונחים.

ועדת המסנה הכניסה גם בטקסט של ועדת הסונחים שיפורים, שיפורים אשר נתקבלו על דעת המסנחים ועל דעת משרד המספטים, והם שיפורים חשובים מאוד.

הוחלט : לקבל את הצעת יו"ר ועדת המסנה ס. בגין לאשר את הנוסח החדש של פקודת הסדרות כפי שהובא על-ידי ועדת המסנה.

היו"ר ב. גיר : בשם הוועדה אני כורה ליו"ר ועדת המסנה על העבודה הפוריה שעשתה ועדת המסנה.

2. חוק בני-המשפט.

סעיף 37(המסד).

ס. הלל : ההיסטוריה האנושית חזרה על הויכוח בסעיף הזה בגלגולים טובים ובצורות שונות. היתה תקופה שהספט לא היה פוטבי. בעקבות זאת, אני טסעה, באה שהפכה במחשבה המספטית ואשרו שיש סכנה בכל סטפט שאיננו נעשה בידועת הציבור. והיתה בכך התקדמות גדולה וחשובה ביותר.

ש. הלל: אבל לא כל משפט פוטנטי ולא כל משפט שניתן לציבור להכריע בו, הפך בהיסטוריה האנושית למשפט צודק. כמעט ההיפך הוא נכון. בכל מקום שניתן לעורר טערת רוחות, כמעט בכל המקרים האלה היה המשפט מסולף טיטורו והיה מספיק עוול. אני מסער שלכן בא הטייג הזה האומר כי הציבור אמנם צריך לדעת מה נעשה בכתלי בית-המשפט, אבל אסור בשום פנים לתת להלכי רוח בציבור להשפיע על מהלך הדברים בבית-המשפט.

אני מסער כי גם בימינו בחברות טובות מתלבטים עדין בסלבים היוונים של הבטחת משפט צדק. יש ודאי חברות אשר עדין מקובל מצלן לנהל משפטים על-ידי ההסון. ודוטנני שהיו יכולים מצלנו התנהל כמילו אלה הן שתי הבעיות היחידות. לרעתי, אין זה נכון.

אין אנו עוסדים לא בסלב הראשון ולא בסלב השני, אלא בסלב מפציפי ודט. כי מה הפצב מצלנו? אני אומר זאת לא כמשפטן אלא כאיש החי בציבור. אני חושב שאנחנו חיים בתקופה של נסיון חסור ביותר לעקוף את הלאו השבי, את הלאו האומר שהציבור אמנם צריך לדעת את הקורה בבית-המשפט, אבל כל ליבוי יצרים של הציבור המשפיע על המשפט אינו לטובה. אנו עוסדים בסלב של נסיון לעבור על הלאו הזה, ודוקא על-ידי אנשי המשפט; כי אחת ההגנות החשובות אשר ניתנו עד עכשיו לדעת הקהל היתה זו שאמרה: כל מה שנאמר בבית-המשפט טותר לציבור לדעת אותו. סמידך נטיוננו בזמן האחרון טוכיח כי על הענין הזה נתלים עורכי-דין זריזים רבים הסביאים בפני בית-המשפט דברים שטין להם ולא כלום לענין המשפט, אלא כל תכליתם להביא לכך שאפשר יהיה לעבור על הלאו הזה לעורר דעת קהל של ציבור לענין מסוים.

אינני יודע מה הלבוס שאנחנו צריכים לתת כדי לנסות להגן על החברה האנושית בפני פירצה זו, שלפי דעתי הולכת וסתרבת ועלולה להפוך את המשפט שלנו לחוכא ואיטלולא. הייתי רוצה לדעת אם ליועץ המשפטי ולחברי המלוסדים הבקיאים יותר בסוגיה זאת, יש דעה אין אפשר לסתום את הפירצה הזאת בעודנה בתחילתה.

היו"ר נ. ניר: אינני יכול להשלים עם השיטה הסובייקטיבית האוורת טמין מתחשבים כלל בתוצאות המשפט אלא רק בכוונות. אני שייך לאותה אטכולה האוורת סצריכים להיות שני הדברים: גם הכוונה לעשות את הפסע וגם התוצאה. באותם המקרים שיש רק כוונה, אינני יכול להשלים עם זה שעל הכוונה בלבד יוסל עונש. סצד שני יש בחוקים שלנו שיטה אובייקטיבית של הטלת עונש על טעמה לטרות שלא היתה כלל כוונה. לפסל - בעבירות תנועה, כאמר אין כל כוונה, אבל התוצאה קיימת.

מתוך כך כסכתוב כאן "לא יפרטם אדם דבר בכוונה להשפיע", לא טובן לי אם היתה כוונה להשפיע ולא השפיע, מה סגיע לאדם בעד זה. הוא הדין לגבי "עלול להשפיע".

מהי טטרת הטעיף הזה? אני טסכים אם מה שאמר נטיא בית-המשפט העליון טר אולטון, שעליו אין זה משפיע. קוראים סטותר בעתון, אבל המשפעה אינה כה גדולה על אדם שיש לו דעה. והשאלה היא מהי כוונתו של הטעיף הזה. יכולה להיות בציבור אווירה כזאת שאינה יכולה להיות באמת טזיקה. מה אני סגיע לטטהו אובייקטיבי: יצירת אווירה. משפט עוד לא נגמר. הופיעו רק חלק טן העדים. בא עתון וטנתח עדותו של טיטהו. זה יוצר אווירה. אווירה יכולה להיווצר גם על-ידי סיפור עובדות נכונות וגם על ידי סיפור עובדות לא נכונות. קשה לקבוע את כל הדברים שיש בהם כדי ליצור אווירה טזיקה. לכן הייתי אומר שקודה כל צריך להיות האלכנט האובייקטיבי של אווירה טזיקה. אפשר לתת לכך גוגטאות, כמו בקיטת עבודה, ניתוח עדויות, טסירת עובדות, ובטקרה זה הייתי טחטיר לגבי טסירת ידיעות כוזבות. אם בית-המשפט קובע כי האוירה נוצרה על-ידי טאמר טטוים בעתון, כלומר, העובדה ישנה, אז אפשר להאשים את האדם. ואז לא איכפת לי אם היתה או לא היתה כוונה ליצור אווירה. אינני יודע אין לבטח זאת, אבל אם חברי הועדה היו טסטימים לכך, אפשר היה לטצוה לזה ניסוח.

י. שופטן:
אני מציע נוסח זה במקום טעיף 37: "אדם המפרט בזדון דבר יש בו כדי ליצור דעה קדומה אצל בית-המשפט בענין התלוי ועומד לפניו, או שיש בו כדי להביא עד מסירת עדות, או להביעו לטור עדות סקר במשפט התלוי ועומד בפני בית-המשפט, דינו מאסר שנה או קנס אלף לירות. גולת לב ייתבע לדין אדם המפרט כדין דו"ח-אמת מטעם".

ח. כהן:
הכנתי נוסח אשר יש בו כמה הבדלים ביחס להצעת הנוסח של חבר הכנסת שופטן:

"לא יפרט אדם דבר על ענין התלוי ועומד בבית-משפט אם יש בפירוטו כדי להשפיע על טהלך המשפט או על עדותו של כל עד. גולת לב אין איסור זה חל על פירוטו ידיעה בתום לב על דבר מאסר בישיבת בית-המשפט".

מצלי חסרה הכלה "בזדון". אינני יודע מה היא מוסיפה על כל פניה, אם חבר הכנסת שופטן מתכוון להכניס בכך את הכוונה להשפיע על שופט, הוא אינו משיג את החסרה הזאת. גם דוב השתתפים בו יכונה היו נגד זה ורצו דוקא שבחן אובייקטיבי.

חבר הכנסת שופטן בנוסח שלו מבטל זאת לטען עדות סקר. הייתי מסכים אתו, אילו לא הייתי צריך אח"כ בתור טובע-כללי לבצע את החוק. בתיאוריה הוא צודק בהחלט. אם עתון משפיע על עד להעיד עדות-אמת, תכוא עליו ברכה. אבל הסדובר, כמוכון, בעד שהתכוון להעיד עדות סקר. אני מצטרך להוכיח בבית-המשפט שהעד רצה להעיד עדות סקר ובחרי קריאת העתון השפיעו עליו לעשות את ההיפך. דבר כזה בלתי אפשרי, כמו שכלתי אמרתי להוכיח כי בלבו של העד היה להעיד אמת, ובא העתון והניעו להעיד סקר. חוץ מזה, הטורג של עדות אמת הוא פורסלי ביותר. יכולה להיות השפעה על גרון מסויה או צליל מסויה של העדות, ולפעמים הם הקובעים והמכריעים.

השינוי השלישי לגבי הצעת חבר הכנסת שופטן הוא שינוי שאני חושב שחבר הכנסת שופטן יכול לקבלו, ואני חושב שבכך אני גם קולע למה שהתכוון חבר הכנסת הלל בדבריו. צריך להיות מותר פירוטו ידיעות על כל מה שנאמר בבית-המשפט בפומבי. אין זה אומר שצריך להיות מותר פירוטו ידיעות על מה שישנו בתיקי בית-המשפט, כל עוד לא ניתן לזה פומבי. יש עכשיו, למשל, אופנא של שאלונים. השאלונים האלה משמשים במצבים רק לטטרה אחת ויחידה: לתת בידי "העולה הזה" ועתונים אחרים אפשרות של פירוט המשפטים. הם אינם באים להקל על בית-המשפט. עצם הצגת השאלה וההכרח לתת תשובה מביאים לכך שהאדם משיג את החסרה, מפני שהוא מוסר את הדבר לעתונאי. אני חושב שזה שיטת לרעה בהליכי בית-המשפט, ויש בכך עוול לבעלי-הדין, אשר אינם יכולים להתגונן בפני דבר כזה. אני חושב שהחסינות לפירוטו צריכה לחול אך ורק על דבריה שנעשו ונאמרו בפומבי בישיבת בית-המשפט.

ט. רוזנברג:
אני רוצה להציע תיקון: במקום "שיש בו כדי להשפיע" - "שנעשה סתוך כוונה להשפיע". לדעתי, מה שקובע הוא דוקא אם היתה כוונה להשפיע.

לדעתי, מוטב היה להוציא את המלים "או שנעשה". אם מישהו מתאר את העד או את מה שהיה בבית-המשפט ונותן קריקטורה של מה שהיה, זה גרוע מכונ.

י. שופטן:
אני מציע לבחור ועדת משנה שתציע נוסח מוטבט, ולא לטור בהכרעה בטאלה זאת.

י. רפאל:
במקום "יש בו כדי להשפיע" או "כוונה להשפיע" הייתי מציע לכתוב "עלול להשפיע".

הוחלט: לקבל את הצעת י. שופטן להעביר את הסעיף לוועדת משנה. על-מנת שתנסה להגיע לנוסח פוטנטי. ועדת המשנה תהיה מורכבת מהחברים: ד. בר-רב-האי, י. שופטן, י. רפאל.

טעיף 38.

ט. יוניצ'טן: אני חושב שצריך לשנות את הסדר: קודם כל לכתוב שהוא יכול לצוות עליו להתנהג בשקט, אח"כ - לצוות על הרחקתו מהאולם, ורק אח"כ - להטיל עליו עונש.

ע. איכילוב: אני בעד שחיקת הסלים "או סמוך לו". זה אינו ניתן לביצוע. מה שסמוך לבנין בית-המספט זה הרחוב, זה האוטוטובילים, זו הסדרכה. רק במקום אחד בארץ בנוי בית-המספט כך שיש סביבו רחבה.

ש. רוזנברג: צריך לכתוב כי אם אדם אינו מתנהג בשקט, אפשר לענוש אותו, אבל לא "לכפותו". אם יתברר כי על-ידי עונש אי-אפשר להביאו להתנהג בשקט, אולי אסור לתת עונש, ואז אולי כדאי לאסור שזה בזיון בית-המספט.

אינני מסכים עם חבר הכנסת איכילוב. מישהו יביא עשרים אופנועים סול בית-המספט ויעשה רעט כדי להפריע למהלך המספט. או מישהו יערוך הפגנה ליד בית-המספט. צריך לדאוג לכך שאי-אפשר יהיה להפריע לבניהול המספט סמוך לבית-המספט, וצריך לסמוך על בית-המספט שלא ישתטט בטמכות זו לרעה.

ס. בגין: אני סבור כי הכוונה הראשונה היא דוקא לאנשים הנמצאים בתוך בית-המספט והנוגעים למספט. נאסם יכול להפריע למהלך המספט, וכן עד. השלב הראשון במקרה כזה הוא לנסות להטקט אותם, ואם זה אינו עוזר - לענוש אותם. האמצעי הראשון אינו יכול להיות במקרה זה הרחקה מהאולם בית-המספט, כי הם צריכים להיות שם. דוקא במקרה זה הרחקה מן האולם היא הסנקציה האחרונה.

אינני יודע אם צריך לכתוב: שתנהג בצורה המפריעה לבית-המספט. אולי טוב לכתוב בפסוק: מי שמפריע לבית-המספט, זכאי בית-המספט, כדי להפסיק את הפרעתו, להטיל עליו עונש או קנס, ואם זה אינו מועיל - להרחיקו מן האולם.

זוהי סוגיה אחת. יתכן שאור שיש צורך להוסיף פיסקה בדבר הפרעה מחוץ לכתלי בית-המספט, כדי לתת חסינות לבית-המספט.

ח. כהן: כסרת הסעיף אינה להטיל עונש. הסעיף בא כדי לתת לבית-המספט כלי להסליט סדר באולם ולנהל את המספט ללא הפרעה. הסלים "לכפות בטאסר או בקנס" הן סונחיים טכניים שגרתיים הסופיעים כבר בכמה וכמה חוקים אחרים. אדם שנתחייב על-ידי בית-דין רבני לתת גט לאשתו ואינו עושה כן, או נתחייב לתת חליצה ליבטתו, כופים עליו לעשות כן על-ידי טאסר או קנס. אין זו עבירה פלילית. פסוק סכריחיים אותו לעשות זאת. ומכיון שאין אמצעי כפייה אחר, מסתמסים באמצעי של טאסר או קנס. הוא הדין כאן. אין זה בזיון בית-המספט בטובן הפלילי. זהו בזיון בית-המספט בטובן הסנהלי. יש גם עבירה פלילית של בזיון בית-מספט, ועל כך מדבר טעיף-קטן (ב).

אני מסכים עם חבר הכנסת בגין שהכוונה הראשונה היא לאנשים הנמצאים באולם. אולם הנסיון שלטדבר שיש הרבה בעלי-דין,

ח. כהן :

בעיקר בעלי-דין אבל לפעמים גם עדים, אשר מתוך כמלי בית-המשפט עדין
טורא בית-המשפט עליהם, וברגע שהם נמצאים מחוץ לבנין בית-המשפט הם
טריים קול צעקה. זהו דבר המעון תיקון.

לכן הייתי מציע להשאיר את הטעיף לפי שהוא.

י. רפאל :

יש כאן שלושה דברים: קהל הנוכח בבית-המשפט,
לגבינו צריך לאפשר לשופט לקרוא אותו לסדר, ואת
הוא אינו נענה - להרחיקו מבית-המשפט, ואיננו חושב שבמקרה כזה צריך
להשתמש בסנקציות; טפריעים מבחוץ, כמו, למשל, הפגנה הבאה להטפייע
על כהלך המשפט; והצדדים או נציגי הצדדים, שאותם אי-אפשר להרחיק
ובכל זאת צריך להביאם להתנהגות שלא תפרייע לטהלך המשפט. כאן יש
סקוט לסנקציות. הייתי חושב שצריך לנסח את הטעיף כך שיענה על שלושת
הדברים האלה.

ט. יוניצ'טון :

אני מסכים עם חבר הכנסת רפאל. הייתי אומר
שש לנסח את הטעיף כך: "הטפרייע בבנין בית-
המשפט יקרא לוקט. יטטיך בהפרעה - יורחק טהאולט או יקבל עונש קנס
או מאטר.

י. שופמן :

אני מסכים עם חבר הכנסת איכילוב, אך לא עם
הניסוחים שהוא הביא. הבעיה היא שבמקרה של
טטאו התרחש סטוך לבית-המשפט, הוטפט עצמו אינו רואה סי טפרייע, הוא
זקוק לעדים. האם על סטך זה שיבוא שוטר ויגיד שזה וזה טפרייע, יטיל
השופט עונש? זה כבר טטפט. לגבי דברים שהשופט עצמו לא ראה אותם, הוא
צריך להתסך על עדות.

ש. הו זנברג :

הפירוט של היועץ הטטטי אני טבין טטט אדם
יטטיק להפרייע, לא יהיה עונש קנס או מאטר,
ואני מסכים לנוסח כפי שהוא.

ח. כהן :

הכוונה היא באמת לטה שהתרחש לעיני השופט,
אבל לא רק באולט בית-המשפט. כמוכן, אין אנו
טתכוונים לכך ששופט יטלח אדם לבית-הטוהר על סטך טה שהשוטר אטר לו.

הייתי מנסח זאת כך: "הטפרייע לדיון בבית-המשפט
לעיני בית-המשפט (או - לעיני השופט), רטאי בית-המשפט לצוות על הרחקתו
או לכפותו בטאטר או בקנס להתנהג בטקט". לא צריך לכתוב שהשופט צריך
לקרוא את הטפרייע לסדר. שוט שופט לא ינקוט באטצעים אלה לפני טקרה
את הטפרייע לסדר.

הוחלט: לקבל את טעיף-קטן (א) בנוסח שהוצע על-ידי
היועץ הטטטי, האוטר: "הטפרייע לדיון בבית-
המשפט לעיני בית-המשפט, רטאי בית-המשפט
לצוות על הרחקתו או לכפותו בטאטר או בקנס
להתנהג בטקט";

2. לקבל את טעיף-קטן (ב) ללא שינוי.

סעיף 39.

היו"ר ב. ניר: על גלו החלטות היו"ר?

ה. כהן: לכסל, החלטה לפי סעיף 34 לסנוע ספס בדלתות טגורות, או גילור פירטוט תגלוה לפי סעיף 36. על הדבריה הגלה מין ערעור. כמובן, יש ערעור על הטלת טנקציות.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 40.

ח. כהן: מנחנו מכניסיה את הסעיף הזה לסט זהיה מ. בעצמ, מובן גליו שכל מה שמטרנו על בית-המשט צריך להלל גם על אותה הדבריה הנשטעים בפני רשט בית-המשט, לסטל, עניני ירויה, פסקי-דין שלם בפני הבתבע, עניניו מזרחיים שאין בהם התנגדות. מכל כיון שכל העניניה הנשטעים על-ידי הרשט מוסדרים מאלנו כחוק מיוחד, הוא פקודה הרשטיה, חובנו שמוטב להכניס כמן הוראה טפורשת כדי לסנוע ספק.

ש. יוניצ'מן: יש כמן מפתונת להטיל עונשיה, ורשט מינו מליד שרשט.

ח. כהן: לפי חוק זה יכול להתטנות לרשט דק טי שכסיר להיות שרשט.

שאלתו של חבר הכנסת יוניצ'מן נכונה לגבי סעיפיה 36 ו-37, בהם יוצרי עבירות. מני חושב שסעיף 40 אינו מסטיך את הרשט להטיל עונשיה. מלי שעובר עבירה לפי סעיפיה מלה, צריך להיות מונא בפני הטופס הפלילי הרגיל. אבל צריך להכניס את הסעיפיה מלה לסעיף 40, מפני שאחרת מוט נמכר כי לא יפרטט מדה דבר כזה וכזה על בית-המשט, אפשר להטוב שמין זה מל על רשט.

היו"ר ב. ניר: לפי סעיף 38 מכנס מ-אפשר להטיל עונש מבל אפשר לכפות מדה להתנהג בסדר על-ידי מטר

או קנו.

י. שרפמן: צריך לכתוב כי רשט שאינו שופט לא יוכל להטיל עונשיה.

ח. כהן: כדי לסנוע ספיקות, מוט כי מני חושב שאין יקרה לספיקות, מני מוכן להוסיף: "הוראות סעיפיה מלה יחולו גם על רשט ועל הריוניה לפניו; אך מין מנך כדי להטטיך רשט לספיטה פלילית".

ש. רוזנברג: זה מינו פותר את השאלה של סעיף 38(א). מוט תהיה זכות ערעור בקשר לסעיף זה, מינוי רואה התנגדות לתת לרשט את הטמכות הזאת.

ח. כהן:

עוד לא קרה מקרה בארץ הזאת - ואינני יודע על מקרה שקרה באנגליה - שרשם השתמש בסמכות זאת לפי פקודת בזיון בית-המשפט. מטבע הדברים התבררתי בפני הרשם שאין שם הפרעות. דוקא לכן לא הייתי מתנגד למחוק סכאן את סעיף 38. אבל יש בכך פגם מסוים. זה כאילו הכנסת אותה כי לרשם אינה ניתנת את ההגנה הזאת ואצל רשם אפשר להתפרע. אני חושב שאם מטירים מהרשם את סמכות השפיטה הפלילית, אטרבו פה שרצינו לאסר.

היו"ר נ. ניר:

השאלה היא אם לכרות זה שאין לרשם שפיטה פלילית, הוא יכול לכפות אדם היושב באולם בית-המשפט להתנהג בסדר על-ידי זה שהוא מטיל עליו עונש.

ח. כהן:

באופן תיאורטי - כן.

ט. ר/זנברג:

אני מציע: "אולם אין הרשם רשאי להשתמש באמצעי מאסר וקנס לפי סעיף 38. אז נשאר האפשרות לצוות על הרחקתו של האדם.

ח. כהן:

זה בדיוק אותו הפגם שבחינה אסטטית.

ט. יובליצ'סון:

אולי בתקנות יזכירו לרשמים כי זה אסור להם, ואז אפשר להתפק בהצעת היועץ המשפטי.

פ. רוזן:

תפקיד הרשם בתקופת המנדט נחשב לתפקיד גבוה מזה של שופט. אם טישהו מפריע לרשם, האם אין

לו סמכות להענישו?

ח. כהן:

לא. הוא צריך לקרוא למשטרה.

א. ידין:

הייתי מציע להטאיר את הסעיף כפי שהוא. מטילא אין לרשם שפיטה פלילית.

ט. יובליצ'סון:

אני רוצה שתהיה אבחנה בין רשם שאינו שופט, ולו לא יתכן לתת סמכויות כאלה.

פ. רוזן:

אולי נגיד "אולם רשם שאינו שופט, אין לו סמכות לשפיטה פלילית".

ח. כהן:

אפשר להגיד: "אך רשם שאינו שופט לא יהא מוסמך לשפיטה פלילית ולשפיטה לפי סעיף 38(א)".

הוחלט:

לקבל את ההצעה להוסיף בסוף הסעיף: "אך רשם שאינו שופט לא יהא מוסמך לשפיטה פלילית ולשפיטה לפי סעיף 38(א)".

סעיף 41.

ע. איכילוב:

בכנסת השניה תבע חבר הכנסת הדרי להכליל את הפקיד המסדר במסגרת שופטים מחוזיים. אז מסדר המפטים וגם שר. השפטים ביקשו להטאיר את השאלה פתוחה והבטיחו לפתור את הבעיה כעבור כמה חדשים ולהביא לכנסת הצעה בענין זה. אני מציין בצער כי על אף שעברו כבר שנתיים, לא באה כל הצעה בענין זה.

י. שופטן:
בקריאה ראשונה של החוק עוררתי את השאלה
איך יתכן שפקידי מטסלה מחליטים לפעמים
בסכסוכים בין הצדדים הנוגעים למאות אלפי ל"י, והם אינם שופטים
בלתי תלויים? עכסיו אני שומע שכבר בכנסת השניה התעוררה הבעיה.
אני חושב שזה פגם רציני מאוד. ובתור התראה למסדר המשפטים הייתי
טוחק את כל הסטכוריות הניתנות כאן לפקיד המסדר.

היו"ר נ. ניר:
אינני יודע מה ענין סטייה להר סיני. זה חוק
בתי המשפט. מה פתאום סופיעים פה מסדרי הקרקעות?

ח. כהן:
חבר הכנסת איכילוב צודק. הבטחנו לכנסת
השניה ולא קיימנו זאת לא בכנסת השניה ולא
בכנסת הזאת. אינני יכול גם לאטר כי נקיים את ההבטחה בעתיד הקרוב,
אם כי ההבטחה בעינה עומדת. בינתיים קפץ עלינו רוגזם של טאורעות
מדיניים מסויימים המכריחים אותנו להגביר את הסדר הבעיות האלה
בטטחים מסויימים של הסדינה, סטיבות בטחוניות. אני מניח שאני
טדבר גם בשם הסר אם אני אומר כי ברגע שהדבר יהיה אפשרי, נביא
בפניכם חוק אשר יבטל את הסוסד הזה של פקידי הסדר ויעביר את הסככות
הזאת לבתי-המשפט הרגילים.

מכיון שכך איני רואה התנגדות למחיקת הסעיף.

ד. בר-רב-האי:
האם זה עלול להפריע לעבודת מסדר הקרקעות?

ח. כהן:
אינני חושב כך.

הוחלט: למחוק את הסעיף.

סעיף 42.

היו"ר נ. ניר:
את המוציאים לפועל צריך למחוק מכאן.

ט. יוניצ'סון:
האם בהארכת הסועדים יוכל הסר להתחשב בטגויימיים?

ח. כהן:
הכנסנו את ההוראה הזאת לפיסקה (2) כדי להביא
על פתרונה את השאלה הכאונה הזאת. לא יתכן
סנחוק חוק בענין זה בכל פעם שיש גיוס. סר המשפטים קיבל כבר פעם את
הסככות הזאת אחרי סלחסת השחרור, ובתקנות בתי-המשפט (הוראות התאסה)
הוא נתן אפשרות לחידוש כל פעולה שלא נעשתה ס-1947 ועד להוצאת
החוק.

י. שופטן:
זה אינו יכול להיות נוגע ליחידים אלא רק לסוגיים.

ח. כהן:
זה תקנות, וזוהי חקיקה. אי-אפשר לעשות זאת
אד-פרסונם.

ד. בר-רב-האי:
בסעיף-קטן (3) הערכת הוצאות המשפט, האם אין זה
יכול להתפרט כקביעת סכר הטרחה של עורך-דין?

ח. כהן:
הכוונה אינה לכך אלא לאותו סכר טירחה שבין
המשפט יכול לצוות לסלם אותו. אם יש בכך ספק,
אפשר להוסיף: "טבית-המשפט יקציב להם" לפני הטלים "בעד פעולותיהם
לפני בית-המשפט".

א. יוניצ'ון:
האם יש צורך להוציא בכל סדר הוראות סיוחדות בנוגע לסתן רטיונות וכד' בטקרה מנקבע לכך תאריך סטויט ובינתיים יש גיוס?

ח. כהן:
פה יש לנו ענין רק עם סדרי הדיון בבית-המספס. והבעיה החשובה ביותר שיכולה להתעורר בקשר לזה היא בעיית ההתיישנות הכללית. גם לגבי סטרות תקופת ההתיישנות היא קצרה באופן יחסי. אנחנו מסתדלים לכצוא לזה פתרון בחוק התיישנות חדש אשר נביא בפני הכנסת. אבל לגבי הרטיונות הסנהליים, הבעיה אינה קיימת בפני הכנסת, כי פה יש שיקול דעת בידי התביעה, ואנחנו לא נעמיד אדם לדין אם לא חידס רטיון סטיבה זו. הוא הדין לגבי קבלת רטיון וכ'. לכך אין צורך בחקיקה.

ב. מזוביה:
האם כאן המקום או שיש מקום אחר להסדרת בעיית גובה שכר הטירחה סטבקטים עורכי-דין בקשר לתביעות נזיקין.

ח. כהן:
העזתי להציע לעורכי-הדין שתהיה איזו סכומת לסר הסופטים לקבוע תעריפים מינימאליים וטכסימאליים, וציבור עורכי-הדין קט כולו כאיש אחד נגד זה.

היו"ר ב. ניר:
על כל פנים, אין זה שייך לחוק הזה.

ח. כהן:
בסעיף-קטן (2) הייתי מכניס תיקון: הייתי טוסיף בסוף הסעיף: "אף אם נקבעו בחיקוק".

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המספסי להוסיף בסוף סעיף-קטן (2) את הטלים: "אף אם נקבעו בחיקוק".

2. לקבל את הצעת היועץ המספסי להוסיף בסעיף-קטן (3) לפני הטלים "בעד פעולותיהם לפני בית המספס" את הטלים "סבית המספס יקציב להם".

3. לקבל את הצעת היו"ר להוציא מהסעיף את הטוציאיים לפועל.

הישיבה ננעלה ב-10.45.